

На 1 април 1998 година в 17 часа и 10 минути Пловдивската телевизия „Тракия“ излезе в ефир. Година и половина преди това нейният първи екип произвеждаше първите независими телевизионни програми за новите кабелни мрежи.

Постепенно се появиха и други частни телевизии.

По приблизителни данни през годините в конкурентни на ПОТВ канали бяха налети приблизително 45 милиона лева. Оказа се, че тези пари са хвърлени на вятъра.

Някои копираха нашата програма, крадяха кадри с двойни и тройни заплати.

Вече ги няма.

В един период регионалните центрове на БНТ се опитаха да поддържат самостоятелни регионални програми, но не успяха. Въпреки че работеха с десет пъти повече щат от нас и със солидна държавна субсидия. Говори се, че скоро ще спират и регионалните новини на БНТ 2.

За добро или за лошо Пловдивската телевизия остава пълен монополист. Как ще реагират тези, които предпочитат удобни медии?

Припомняме, че през 2006 година ПОТВ беше спряна. Беше осъдена на смърт, буквално.

Казано ни бе, че „след три дни никой няма да се спомня за вас”.

След 6 месеца се върнахме в ефир. Благодарение на зрителите, които започнаха да бягат от тогавашния почти монополист „Близу”. Бягаха в току що стъпилата на пловдивския пазар мрежа ДСС, която ни пусна и така ни спаси. Пък и ние ѝ докарахме поне 1000 абоната.

Пловдивската Обществена – както е известна – телевизия, първа в България започна да реализира програми, посветени на етническата толерантност. Поредицата „Комшулук” бе определена като една от 20-те най-успешни тв програми в тази насока в Европа.

Първи в България излъчихме поредица възстановки на съдебни процеси.

Първи в света излъчихме такива възстановки на живо. Признанието е на американски тв експерт.

Може би сме единствената регионална телевизия, която реализира игрални продукции – да припомним телевизионния филм „Голямата бакалница”, тв драма „Съединението – опит за възстановка”, поредица криминални новели, игралния сериал „Само за деца”.

В архивите на ПОТВ има съхранени хиляди часове безценни записи – интервюта с бележити пловдивчани, които вече ги няма, спомени за града – махала по махала, улица по улица, документирани събития от последните 22 години.

Тези записи постепенно загиват и никой не обръща внимание, че си отива част от историята на града.

Защо пловдивската телевизия устоява толкова години?

Благодарение на своя екип. На своите водещи, които работят не за пари, а за кауза. Нито един водещ на ПОТВ не получава и стотинка.

Нито един водещ няма слушалка в ухото си, по която в другите телевизии се дават наставления.

Телевизията устоя най-вече благодарение на своите зрители. Последните месеци, виждайки тежкото финансово положение, те се опитват да ни помогнат – със скромните пари, които отделят от мизерните си пенсии.

Помагат и пловдивчани, които живеят в чужбина. Някои от тях ни уверяват, че ни гледат по цял ден и така продължават да живеят със своя роден град.

При контактите с хората, които ни помагат, си записахме и някои мнения:

Това е един тест към пловдивчани – дали осъзнават какво означава пловдивска телевизия. Като вашата. Или като НАШАТА...

Който има сърце, няма пари. А който има пари, няма сърце...

Вчера тръгнах към вас, но по пътя ме напуснаха силите и се върнах. Сега успях да дойда.

Без вас не можем. Трябва да ви има...

Имам приятели с много по-големи възможности. Те обаче викат: кой ли я гледа тази

телевизия.

Пенсията ми е 203 лв. Отделих все пак 20 лева...

10 месеца отделях по 5 лева, събрах вече 50. За вас са наречени...

Предлагам да направим протест пред Общината и да ги питаме защо се правят, че няма такава телевизия...

Не винаги съм съгласен с вашето мнение, но трябва да ви има. За да има дебат...

Само бабата да не разбере за тези 10 лева, те са от фонда „И аз съм човек“

Ще си заложа апартамента, за да ви помогна....

Когато с приятели си говорим и кажа нещо за историята на града, те ме питат: „ АБЕ ОТКЪДЕ ГИ ЗНАЕШ ТЕЗИ НЕЩА. И тогава аз им казвам – от нашата телевизия“...

Живея във Франция, но чрез Нетера ви гледаме, почти по цял ден. Покрай вас мъжът ми, французин, научи български, а синът ми – филибелийски...

Тази година за пръв път от много години няма да правим тържество – въпреки кръглата годишнина.

ПЛОВДИВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ НА 20 ГОДИНИ

Написано от POTV
Събота, 31 Март 2018 13:16

Имахме спонсор – както и други години. Но не върви да празнуваш, когато зрителите ти отделят от залъка си, за да те има.

Благодарим на всички пловдивчани, които ни поздравиха тези дни.

Впрочем нито една институция – държава или общинска, не се сети, че единствената Пловдивска телевизия става на 20 години. Може би това означава, че сме на прав път...

Онези пловдивски медии, които правеха купони с по стотина официални гости – началници от всякакъв ранг, май вече ги няма. Или поне са вече с нови собственици.